

SAMENVATTING

Rob Bregman

In deze Coronatijden was Ben Wijffelaars op zoek naar wat vertier in zijn omgeving, zoals het natuurgebied 'Het Groene Woud'. Daar zijn allerlei grote grazers uitgezet om de (gras)vegetatie kort te houden, maar je kunt er maar beter niet te dicht bij in de buurt komen.

In zijn serie artikelen over de oude 'Verkade' boeken uit de jaren '30 besteedt Theo Heijnsdijk deze keer aandacht aan *Pleiospilos bolusii*, een Zuid-Afrikaanse vetplant uit de familie Aizoaceae. Deze plant vormt twee dikke, grijs-gespikkelde, driekantige bladeren die daarom ook wel 'levend graniet' wordt genoemd. Tussen het bladpaar verschijnen de gele bloemen, maar er bestaat ook een witbloeiende vorm. Deze plant was via de V.O.C. al rond het jaar 1700 in de hortus van de Universiteit van Amsterdam terechtgekomen. Pas in 1882 werd hij voor het eerst beschreven, als *Mesembryanthemum Bolusii* door J.D. Hooker, directeur van Kew Gardens in Londen. De soortnaam verwijst naar de Britse plantenverzamelaar Harry Bolus. De vruchten zijn hydrochastisch, wat wil zeggen dat de vruchten zich openen door regendruppels, waardoor de zaden weggespetterd worden. Zowel *P. bolusii* als de verwante soortenn *P. nelii* en *P. simulans* staan in de IUCN Rode Lijst van bedreigde soorten als gevolg van menselijke activiteiten.

Bertus Spee bespreekt in zijn rubriek 'Voor het voetlicht' weer 4 fraaie succulente planten. Deze keer zijn dat *Corynopuntia kunzei*, *Epiphyllum pittieri*, *Mammillaria saboae* subsp. *roczekii* en *Turbinicarpus klinkerianus*.

Henk Ruinaard doet verslag van zijn bezoek aan het Oliver Lee Memorial State Park in de Amerikaanse staat New Mexico. Langs de 'Dog Canyon Trail' zag hij vele cactussen zoals *Coryphantha*, *Opuntia*, *Echinocereus*, *Sclerocactus*, *Mammillaria*, *Escobaria* en *Epithelantha*. Speciale aandacht wordt besteed aan *Echinocereus stramineus*.

Peter Knippels vervolgt het verslag van zijn hobbyactiviteiten in het afgelopen jaar. In maart vormde zijn *Bulbine natalensis* een eerste bloeistengel, werd *Hylocereus undatus* aangevreten door de rups van een nachtvlinder, gingen enkele van zijn Baobab-zaailingen dood maar deden de *Euphorbia*- en *Melocactus*-zaailingen het prima.

Louis Van de Meutter schrijft over *Ceropegia sandersonii*, een bladsucculent uit Zuid-Afrika met spectaculaire, 7 cm grote, parapluvormige bloemen. De bestuiving van deze bloemen is heel bijzonder. Dat gebeurt door kleine vliegjes en muggen die leven van dode honingbijen. De *C. sandersonii*-bloem lokt de vliegjes door het verspreiden van dezelfde geur die stervende bijen afgeven. Door het gladde oppervlak glijden ze de bloembuis in, waar ze in aanraking komen met de stuifmeelklompjes (pollinia) die op hun lijf vastplakken. Vervolgens kunnen ze een andere bloem bestuiven. Vermeerdering gebeurt door stekken of zaaien. Zaden van gecultiveerde planten zijn echter vaak van hybride oorsprong.

Mijn eigen bijdrage gaat over de 'apenstaart', een tamelijk recent (2002) beschreven hangende, zuilvormige, witbehaarde cactus uit centraal Bolivia. De plant heet nu *Winterocereus colademnonis*. De soortnaam verwijst naar de populaire naam die de plant bij de plaatselijke bevolking heeft ('cola de mono', Spaans voor 'apenstaart'). De geslachtsnaam *Winterocereus* is de correcte naam, hoewel vele liefhebbers de plant kennen onder de geslachtsnaam *Hildewintera*. De bloembuis vertoont een haakse knik aan de basis, waardoor het bovenste deel van de bloem omhoog gericht is. Ter hoogte van deze knik bevindt zich een uitstulping die dient als verzamelplaats voor de nectar en die tevens voorkomt dat de nectar uit de bloem druppelt.

Rolf Weber kreeg een spruit van *Rebutia einsteinii*, een plant die deel uitmaakte van de grote cactusverzameling van wijlen Herman Rubingh, voormalig voorzitter van Succulenta. Deze stek doet het prima. Vreemd is dat de plant zelffertil blijkt te zijn, terwijl andere exemplaren van deze soort zelfsteriel zijn.

Gerard Rutten heeft een in Memoriam geschreven van de onlangs overleden Cyriel De Herdt.

Niek Hoebe reageert op het artikel van Theo Heijnsdijk over *Pachyphytum oviferum* in Succulenta van juni vorig jaar. Daarin werd gesuggereerd dat *P. oviferum* 'rubra' een kruising zou zijn maar volgens Niek is het *Graptopetalum amethystinum*.

Wolter ten Hoeve geeft weer een overzicht van de belangrijkste artikelen in andere tijdschriften over succulente planten.

Het laatste artikel is zoals gebruikelijk weer van de hand van Tom Twijnstra. Hij kreeg in zijn kas bezoek van een buurman die vroeg wat zijn mooiste plant was. Na enige aarzeling pakte hij een *Mammillaria dixanthocentron* maar de buurman was al weggelopen en meer bezig met zijn sigaret en zijn telefoon.

R.Bregman@contact.uva.nl